

Jeg er af den opfattelse, at man ikke har ønsket at stille de ændringsforslag, der måske kunne have fået det her til at glide igennem. Det kan Dansk Folkeparti så selv gøre. Det vil så kræve, at forslaget går tilbage til fornyet udvalgsbehandling, og det vil jeg benytte lejligheden til at anmode om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu må alle lytte godt efter.

Der er af hr. Kim Christiansen stillet forslag om at standse beslutningsforslagets behandling og henvise det til fornyet udvalgsbehandling. Jeg skal give adgang til en særskilt forhandling om det stillede forslag om udvalgsbehandling. Denne forhandling foregår efter reglerne for korte bemærkninger.

Ønsker nogen at udtale sig om dette forslag? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Beslutningsforslagets videre behandling stilles herefter i bero, og det går til fornyet behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 187: Forslag til lov om ændring af navneloven. (Gebyr for behandling af ansøgning om navneændring m.v.).

Af familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen).

(Fremsat 14/3 2007. Første behandling 13/4 2007. Betænkning 17/4 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gentager, at det er beskæftigelsesministeren, der er minister på dette forslag.

Forhandling

Morten Bødskov (S):

Det var jo noget af en speciel førstebehandling, det her lovforslag fik i fredags her i salen. Det vedrører navneloven, som et meget bredt flertal

stod bag vedtagelsen af i 2005, hvor et eneste parti, nemlig Dansk Folkeparti, stemte imod ud fra en modstand mod nogle af de grundlæggende principper, som blev indført ved navneloven, bl.a. om, at man ophævede den tidligere forskelsbehandling, når det handler om navneændringer, som vi altså ændrede, og som handlede om den ligestilling, der nu bliver mellem samlevende par og viede i forbindelse med navneændringer.

Så oplever vi – som det også blev omtalt her i fredags – i en sen natteperiode i december i Finansministeriet, at der bliver ændret grundlæggende på den her lov, altså uden om et bredt flertal i Folketinget. Det er sket, på trods af at vi jo var igennem temmelig tumultagtige forhandlinger ved vedtagelsen af det her lovforslag, og vi fik et bredt flertal og fik faktisk indføjret en revisionsklausul i loven.

Nu er jeg godt klar over, at ministeren ikke er her i dag, hvilket jeg i øvrigt synes er meget underligt, i og med at ministeren jo er fuldstændig klar over den tumultagtige tilblivelse af lovforslaget, som vi behandler her, og ikke mindst også de svar, som vi efterfølgende har fået fra ministeriet og ministeren.

Men det er dog værd at stille et principielt spørgsmål om regeringens forhold til revisionsbestemmelser. Kan man bare ændre en lov, når man har vedtaget i Folketinget, at der skal være en revisionsbestemmelse? Kan man bare indføre et gebyr, som rent faktisk ændrer på den ligestilling, som vi indførte i den oprindelige lov, når det gælder adgangen til navneændringer for samlevende og viede? Det mener man fra familie- og forbrugerministerens side at man godt kan. Der er ingen problemer i det, og det er det gennemgående svar, vi har fået på de spørgsmål, som der er stillet.

Ikke desto mindre var vi jo nogle, der i oktober måned brugte en dag på Arken, hvor både statsministeren og andre prominente folk fra regeringen var til stede for at tale om det gode samarbejde mellem regeringen og Folketinget. Jeg må sige, at hvis det her er den ny familie- og forbrugerministers udmøntning af et godt samarbejde mellem regering og Folketing, er karakteren fra Socialdemokraternes side: dumpet.

Kl. 11.25

Behandlingen er ekstremt kort; ekstraordinære møder i Folketingets Retsudvalg bliver presset igennem; et bredt ønske fra udvalgets side om et samråd kan ikke efterleves, medmindre det bliver sent på aftenen og på dage, hvor ud-